

- 4) Czy zasada niezawisłości sądów ustanowiona w art. 19 ust. 1 akapit drugi TUE i art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, zgodnie z jej wykładnią dokonaną w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (wielka izba, wyrok z dnia 27 lutego 2018 r., Associação Sindical dos Juizes Portugueses, C-64/16, EU:C:2018:117), wyklucza utworzenie w ramach prokuratury przy Înalta Curte de Casație și Justiție (wysokim trybunale kasacyjnym i sprawiedliwości) sekcji odpowiedzialnej za prowadzenie dochodzeń w sprawach przestępstw popełnionych w ramach systemu sądownictwa, jeśli wziąć pod uwagę procedury powoływania i odwoływania prokuratorów zatrudnionych w tej sekcji, zasady pełnienia przez nich funkcji w ramach tej sekcji, a także sposób, w jaki ustanawiana jest jej właściwość w związku z niewielką liczbą stanowisk w tej sekcji?
- 5) Czy art. 47 [akapit drugi] Karty praw podstawowych Unii Europejskiej dotyczący prawa do rzetelnego procesu sądowego poprzez rozpatrzenie sprawy w rozsądnym terminie wyklucza utworzenie w ramach prokuratury przy Înalta Curte de Casație și Justiție sekcji odpowiedzialnej za prowadzenie dochodzeń w sprawach przestępstw popełnionych w ramach systemu sądownictwa, jeśli wziąć pod uwagę zasady pełnienia funkcji w ramach tej sekcji, a także sposób, w jaki ustanawiana jest jej właściwość w związku z niewielką liczbą stanowisk w tej sekcji?

---

(<sup>1</sup>) Decyzja Komisji z dnia 13 grudnia 2006 r. w sprawie ustanowienia mechanizmu współpracy i weryfikacji postępów Rumunii w realizacji określonych założeń w zakresie reformy systemu sądownictwa oraz walki z korupcją (Dz.U. 2006, L 354, s. 56).

---

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Berlin (Niemcy)  
w dniu 19 kwietnia 2019 r. — Ingredion Germany GmbH/Bundesrepublik Deutschland**

**(Sprawa C-320/19)**

(2019/C 246/10)

*Język postępowania: niemiecki*

**Sąd odsyłający**

Verwaltungsgericht Berlin

**Strony w postępowaniu głównym**

*Strona skarżąca:* Ingredion Germany GmbH

*Strona przeciwna:* Bundesrepublik Deutschland

**Pytanie prejudycjalne**

Czy art. 18 ust. 1 lit. c) i ust. 2 akapit drugi decyzji Komisji Europejskiej 2011/278/UE (<sup>1</sup>) w związku z art. 3 lit. h) i art. 10a dyrektywy 2003/87/WE (<sup>2</sup>) należy interpretować w ten sposób, że w przypadku nowych operatorów wartość współczynnika odpowiedniego wykorzystania zdolności produkcyjnych właściwego dla poziomu działalności związanej z paliwem jest ograniczona poniżej 100 %?

---

(<sup>1</sup>) Decyzja Komisji z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na mocy art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. 2011, L 130, s. 1).

(<sup>2</sup>) Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. 2003, L 275, s. 32).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Stockholms tingsrätt, Patent- och marknadsdomstolen (Szwecja) w dniu 7 maja 2019 r. — Konsumentombudsmannen/Mezina AB**

**(Sprawa C-363/19)**

(2019/C 246/11)

*Język postępowania: szwedzki*

### **Sąd odsyłający**

Stockholms tingsrätt, Patent- och marknadsdomstolen

### **Strony w postępowaniu głównym**

*Strona skarżąca:* Konsumentombudsmannen

*Druga strona postępowania:* Mezina AB

### **Pytania prejudycjalne**

- 1) Czy art. 5 i 6 w związku z art. 10 ust. 1 i art. 28 ust. 5 rozporządzenia nr 1924/2006 <sup>(1)</sup> regulują kwestię ciężaru dowodu przy rozstrzygnięciu przez sąd krajowy, czy przedstawiono niedozwolone oświadczenia zdrowotne w sytuacji, w której rzezczone oświadczenia zdrowotne odpowiadają oświadczeniu objętemu zakresem stosowania art. 13 ust. 2 rozporządzenia nr 1924/2006, ale w której w odniesieniu do wniosku nie wydano jeszcze decyzji o zezwoleniu lub niezezwoleniu, czy też ciężar dowodu jest określany zgodnie z prawem krajowym?
- 2) Jeżeli z odpowiedzi na pytanie pierwsze wynika, że przepisy rozporządzenia nr 1924/2006 regulują kwestię ciężaru dowodu, to czy ciężar dowodu spoczywa na przedsiębiorcy przedstawiającym dane oświadczenie zdrowotne, czy też na organie zwracającym się do sądu krajowego o zobowiązanie przedsiębiorcy do powstrzymania się od dalszego przedstawiania owego oświadczenia?
- 3) Czy w sytuacji takiej jak ta opisana w pytaniu pierwszym art. 5 i 6 w związku z art. 10 ust. 1 i art. 28 ust. 5 rozporządzenia nr 1924/2006 regulują kwestię wymogów dowodowych przy rozstrzygnięciu przez sąd krajowy, czy przedstawiono niedozwolone oświadczenia zdrowotne, czy też wymogi dowodowe są określone zgodnie z prawem krajowym?
- 4) Jeżeli z odpowiedzi na pytanie trzecie wynika, że przepisy rozporządzenia nr 1924/2006 regulują kwestię wymogów dowodowych, to jakie są obowiązujące wymogi dowodowe?
- 5) Czy na odpowiedź na pytania od pierwszego do czwartego ma wpływ okoliczność, że rozporządzenie nr 1924/2006 (w tym art. 3 [akapit drugi] lit. a) owego rozporządzenia) i dyrektywa 2005/29 <sup>(2)</sup> mogą być stosowane łącznie w postępowaniu przed sądem krajowym?

---

<sup>(1)</sup> Rozporządzenie (WE) nr 1924/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych dotyczących żywności (Dz.U. 2006, L 404, s. 9).

<sup>(2)</sup> Dyrektywa 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotycząca nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniająca dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. 2005, L 149, s. 22).